

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Historiae Ecclesiasticae Pars ...

Historiae Ecclesiasticae Pars Tertia, Qva Continentvr Hermiae Sozomeni
Salaminij lib. 9. Euagrij Scholastici Epiphanensis lib. 6

Christopherson, John

[Köln], 1569

Quomodo etiam exacto Seuero, Paulum pro illo induxerit, paulo verò post
Euphrasius Antiochenæ sedi præficitur. Caput IIII.

urn:nbn:de:hbz:466:1-12718

dum maximè viderentur idonei. Iustinus autem siue quòd
populum largitione suam planè reddidit, siue quòd excu-
bitorum benevolentiam pecunia sibi cõciliauit (vtrumque
enim memoratur) imperio ipse potitus est. Ac statim post,
Amantium & Theocritum cum alijs nonnullis è medio
sustulit.

*Vid. Cas.
in vit. Iu-
stini.*

Quòd dolo Vitalianum Iustinus interemit.

Caput III.

Vitalianum verò vitam in Thracia degentem, qui Ana-
stasium imperio exturbare moliebatur, Iustinus Con-
stantinopolim accersit. Nam & potentiam eius extir-
pauit, & ancipitem fortunam, quæ in bellis cerni solet, &
nominis eius celebritatem, quæ in omnium ore fuit, & im-
perij, qua flagrabat, cupiditatem. Ac cum coniectura pro-
spiceret, idque sane verissimè, se nõ alia ratione eum posse
vincere, nisi amicitiam erga eum simularet. Vultu mire ad
fraudem composito, quæ facile deprehendi non posset, v-
num ex ducum numero, qui Præsentes vocantur, eum de-
signat. Et quò magis persuaderetur Vitaliano, & facilior
aditus ad fraudem pateret, ad consulatus quoque hono-
rem effert. Qui Consul factus, cum in palatio versaretur,
in porta quadam post aulam posita, per dolum cæsus occu-
bit: hæcque pœnas pro sceleribus, quæ tam inconsydera-
tè contra imperium Romanum consciuerat, persoluit. At
verò ista gesta fuere postea.

*Vid. Cas.
in vit. Iu-
stini.*

*Quomodo etiam exacto Seuero, Paulum pro illo
induxerit, paulò verò post Euphrasius Antio-
chena sedi præficitur.*

Caput IIII.

Seuerus, qui antistes Antiochiæ, vti supra commemora-
tum est, ordinatus fuit, quoniam concilio Chalcedo-
nensi in dies singulos anathema indicere non destitit,
& maximè in litteris, quæ *ἰν ὁμοῖς σινδι*, id est, quæ de episco-
pis in sede episcopali collocandis scriptæ sunt, & in alijs,
quas ad istarum defensionem composuit, quasque, licet ad
omnes miserit patriarchas, solus tamen Ioannes Alexan-
driæ antistes, Ioannis alterius successor, Dioscorus & Ti-
mothe-

motheus, receperunt (quæ literæ etiam ad nostram ætatem
 reservata sunt) & quoniam etiam hinc in ecclesia multæ
 contentiones ortæ sunt, & populus in varias factiones
 diuisus, Seuerus inquam idcirco mandato Iustini, primo
 regni sui anno, prehensus, pœnas dat, lingua, vt nonnulli
 prædicant, abscissa: quod negocium datum fuit Irenæo, qui
 magistratum quendam Antiochiæ in Oriente id tempo-
 ris administravit. Confirmat quoque Seuerus ipse suppli-
 cij ei irrogandi negocium Irenæo commissum, in literis
 quas scribit ad Antiochenos, modumque fugæ suæ expo-
 nit: in quibus quoque Irenæum grauissimis vexat con-
 uicijs, eumque diligentissimè obseruasse ait, ne Antiochia
 euolaret. Sunt qui dicunt Vitalianum (ad id enim tempo-
 ris videbatur maximè & autoritate & gratia apud Iusti-
 num valere) linguam Seueri ideo postulasse, quòd Seuerus
 in suis concionibus probra & contumelias in eum iecerat.
 Ex sua verò episcopali sede fugit, Gorpiazæ mense, quem
 Latini Septembrem vocant, anno quingentesimo sexage-
 simo septimo post nomen vrbis Antiochiæ impositum.
 In cuius sedem successit Paulus, cui dabatur mandatum,
 vti concilium Chalcedonense palam prædicaret. Qui
 sua sponte decedens Antiochia certo iam vitæ cursu con-
 fecto, commune vniuersæ carnis iter ingreditur. Cuius
 episcopatus sedem Euphrasius Hierosolymis Antiochiam
 profectus, capessit.

*De incendijs & terremotibus apud Antiochiam,
 quo tempore Euphrasius ruinarum congesta
 obrutus interiit. Caput V.*

Eisdem temporibus, regnante Iustino, grauiora crebra-
 que incendia Antiochiæ contigerunt, velut prænuntia
 terræmotuū maximè horribilium in ea ciuitate statim
 inscutorum, & aliarum etiam calamitatum præmia. Nè
 breui tempore post, anno septimo regni eiusdem Iustini,
 mense decimo, Artemisio videlicet, id est Maio, quarto
 Calend. Iunij, die veneris, in ipsa meridie, conqvas-
 satio & terræmotus urbem occupant, parumq; aberat, quin
 totā penitus euertissent: quæ duo sequebatur incēdiū quasi
 cala-